

Kjartan Hoydal, fiskivinnustjóri:

Rætt at gera ílögur í svartkjaftin!

— Tað er sera vandamikið at kollðoma alla svartkjaftaveiði uppá tey úrslit, sum higartil eru fingin uppi á landi. Skal ein bara byggja uppá prisirnar ein kann fáa júst nú, við tí minimala söluarbeiði, sum er gjørt, ufmramt tað eftir minum tykki ineffektivu framleiðslu inni á Bakkafrost, so sær tað sjálvandi svart út við svartkjaftinum sigur Kjartan Hoydal, fiskivinnustjóri, sum tvørturímóti heldur, at svartkjafturin er kanska einasti stovnurin, sum vit við fyrimuni kunnu gera framtíðar ílögur í.

Vit hava biðið fiskivinnustjóran Kjartan Hoydal um eina viðmerking til úttalislíni hjá nevndini í Sjóvinnubankanum um støðuna hjá svartkjaftavinnuni.

Hann sigur: — Skulu vit troyta svartkjaftin, so eru tey skip, sum landsstýrið hevur givið loyvi til at byggja, ikki ov nógv í tali, tá hugsað verður um støðina á svartkjaftastovninum.

— Í veruleikanum vita vit ikki, hvussu hesi nýggju svartkjaftaskipini fara at klára seg, og eg

dugi tí heldur ikki at siggja, hvussu Sjóvinnubankin longu nú kann fella dóm yvir øll hesi skipini. Tað vil sjálvandi vera ein ávis risiko knýtt at slíkum ílögum, sum tað eisini er á so mongum øðrum økjum.

Kjartan Hoydal heldur sjálvur, at vit eiga at leggja okkum eftir at gera ílögur í svartkjaftavinnuna.

— Troyta vit ikki henda stovnin, hvat skulu okkara nótaskip tá gera, spyr hann og heldur fram:

— Hvat hava vit at

Kjartan Hoydal, fiskivinnustjóri: — Tað tykist mær sera løgið av Sjóvinnubankanum nú at leggja eftir teimum ílögum menn gera í svartkjaftaskip, tá vit vita, at tað verða gjerdar ovurhonds stórar ílögur í óproduktivar handilsbygningar og t.d. parkeringspláss við SMS.

bjóða okkara nótaskipum, um vit ikki hava møguleikar at føra svartkjaftin til lands til viðari viðgerð á virkjum har. Hava vit yvirhovur ráð til at lata vera við at troyta hetta svartkjaftatilfeingið?

Bakkafrost!

Nú hava vit framleitt á landi í longri tíð. Er grundarlag fyri lönandi svartkjaftavinnu út frá royndunum hjá Bakkafrost?

— Eg meini ikki, at ein kann brúka royndirnar, sum higartil eru gjerdar á landi sum eina mynd av tí, vit kunnu fáa burtur úr. Tað svarar ikki við nakð, sum vit siggja aðrastaðni.

Bakkafrost ikki rokkið á mál — hava dúvað ov nógv uppá studning

Sjálvur haldi eg, at vit enn ongantíð hava havt veruliga professionella framleiðslu á landi av svartkjafti.

Meinar tú, at Bakkafrost, sum hevur verið tað virkið, ið hevur gjørt svartkjaftaroyndirnar, koyrir á amatørstöði?

— Nei. Men eg vil meina, at ein hevur verið ov skjótur at fara út við almennum studningi til Bakkafrost.

Bakkafrost hevur havt so langa royndartíð, at teir áttu fyrri langari tíð síðani at havt klárað seg uttan almennan studning. Og eg meini, at teir áttu at verið komnir enn longri.

— Men hvi eru teir so ikki komnir longri — hevur studningurin virkað sum ein kodd og forðan fyrri veruliga rationellum virksemin?

— Mín meting er, at tá ein er so skjótur at út-

gjalda studning til eina vinnu, so seinkar ein effektiviseringini av henni og letur kanska vera við at leggja seg eftir vørum, sum geva meira. Ein líka sum hevur nokk — saman við studninginum — í onkrum, sum kanska ikki er so nógv vert. Eg haldi ikki, at Bakkafrost gevur røttu myndina av, hvat ein kann fáa burtur úr eini framleiðslu á landi. Bakkafrost hevur ongantíð verið tvingað til at koyra økonomiskt optimalt.

Royndirnar sum Heilsufrøðiliga Starvsstovan hevur gjørt á Bakkafrost eru stuðlaðar og hevur studningurin úr Ráfiskagrúnninum figgjað ráveruna.

Fleiri virki

— Men hevði tað tá ikki verið rætt, at vit høvdu

fleiri virki, sum tóku imóti svartkjafti?

— Jú, og slíkt virki er væl eisini á veg.

— Hvussu er tá státt við ætlaða virkinum í Gøtu?

— Landsstýrið hevur givið prinsippiløgn, men vit hava ikki fingið eina endaliga umsókn um figging og annað. Men hon kemur helst fyrsta dagin.

— Men væntar tú, at virkið í Gøtu gerst veruleiki, nú røddir eru frammi um skræðl í svartkjaftavinnuni?

— Tað geri eg. Tá fáa vit møguleikan at loysa trupulleikar hjá nokrum nótabátum og at fáa nakað burtur úr svartkjaftinum. Tað er heldur ikki vist, at tað er rætt at leggja alla svartkjaftaframleiðslu úti á sjónum.

— Men ber tú ikki ótta fyrri, at úttalislíni hjá eitt nú Sjóvinnubankanum fara at seta kilar í ætlanina hjá gøtumonnum at byggja eitt svartkjaftavirki?

— Slík úttalísi hava kanska eina vissa ávirkan, men eg rokni við, at figgj-arstovnar sum Egnsviklingurin, vilja sjálvandi kanna fyrirteytirnar fyrri slíkum projekti, aðrenn teir mæla til at stuðla.

Kjartan Hoydal sigur viðari, at tað er sera vandamikið at kollðoma alla svartkjaftaveiðu uppá tey úrslit, sum ein higartil hevur fingið uppi á landi og kanska enn í mun til teir söluprisir, sum sölulíðið hevur kunnað skaffað.

— Tað er als ikki vist, at tað er tann endaliga myndin. Skal ein bara byggja uppá teir prisir-

